

פרשת כי תצא "נשמת כנסת ישראל"

על פי דרכו של הבעל שם טוב צוק"ל
ניתן להאזין לשיעורי "דרך הבעש"ט" ב: 0799-221-222/077-260-9333

*הנכתב על אחריות העורכים בלבד

השיעורים מבוססים על ענייני הפרשה – ומתאימים לכל השנה! כניסת שבת: 18:45 מוצ"ש: 19:41 ר"ת: 20:17 © כל הזכויות שמורות.

קוראים לזה "נשמת כנסת ישראל". מה פירוש "נשמת כנסת ישראל"?

זו נשמה אחת ענקית שנקראת "נשמת כנסת ישראל" וכל נשמה של יהודי היא איבר מתוך הנשמה, כל אחד הוא איבר מאותה נשמה גדולה שנקראת "נשמת כנסת ישראל". למה כל כך חשוב לדעת את זה? ובכלל, כשהקב"ה מוריד שפע לעולם, למי הוא מוריד את השפע?

למשל, אני מבקש מה': "ריבוננו של עולם, תביא לי בבקשה ילדים..."

"ריבוננו של עולם, תביא לי בבקשה פרנסה ובריאות..."

הקב"ה לא מוריד שפע על הפרט, כשה' מוריד שפע – הוא מוריד אותו על "נשמת כנסת ישראל", וכל מי שהוא חלק מאותה הנשמה – אז גם הוא יונק ממנה...

למשל, אם אני רוצה **שבאצבע** שלי יעבור דם, האם אני צריך להזריק קולה לתוך האצבע? לא, אלא אני לוקח כוס קולה ושותה, וכל הגוף שלי יונק מהקולה, ומכיוון שהאצבע שלי מחוברת לגוף אז היא אוטומטית יונקת ממה שהגוף קיבל.

אי אפשר להשקות רק את **הענפים** של העץ – אלא צריך להשקות את השורשים – את הגזע – ואז הענפים יונקים וכל מה שמחובר לעץ ממילא מקבל מהשפע הכללי שנכנס לעץ...

אבל מה קורה אם עלה אחד נפל או חס וחלילה לאדם אחד חסרה אצבע?

עכשיו תזרים לתוך האצבע קולה, פטל וויטמינים – לא יעזור כלום, היא לא יכולה לחיות לבד, רק אם היא מחוברת לגוף הכללי שאליו היא שייכת – רק אז יש לה אפשרות לינוק את השפע.

אותו הדבר יהודי – כשאתה רוצה לקבל שפע מה', אתה לא מקבל אותו ישיר אליך באופן אישי, ה' מוריד את השפע על "נשמת כנסת ישראל", אז אם אתה מחובר אליה, גם אתה תקבל, ואם אתה לא מחובר אליה – אם הנשמה הזו נפרדה מכלל ישראל – היא לא תקבל את השפע כי היא נכרתה ונפרדה מ"נשמת כנסת ישראל"...

אומרים חז"ל: "המתפלל על חברו נענה תחילה".

מה זאת אומרת "נענה תחילה"? תגיד "המתפלל על חברו **גם** לו יענו..."

למה הוא "נענה תחילה"? מה, הוא הראשון שנענה? למה?

כי בזה שהוא התפלל על האחר, הוא התחבר לכלל ישראל.

התחברת? אוטומטית אתה מקבל את השפע. וכמו שהמתפלל על חברו מתחבר לכלל ישראל ונענה תחילה, כך גם מי ששונא את חברו, מי ששונא את אישיתו או האישה שונאת את בעלה – יוצא שהם שונאים חלק מכלל ישראל, אז במצב כזה אותה נשמה נפרדת מהכלל, ואם היא נפרדת היא לא זוכה לקבל את השפע שיוור לכלל ישראל...

ידוע ששנאת חינום שקולה כנגד שלוש עבירות חמורות, כך הגמרא במסכת יומא אומרת. בית שני נחבר בגלל שנאת חינום... והשאלה: למה? אז מה אם אני שונא מישהו? כתוב שבזמן בית שני אנשים עסקו בתורה ובגמילות חסדים, אז מה אם הייתה שנאת חינום? למה זה כל כך חמור?

התשובה היא: כי כשיהודי שונא את חברו, הוא יצא מה'כלל', הוא כבר לא יכול לקבל את השפע, ואם מיליון יהודים שונאים אחד את השני, יוצא שמיליון יהודים אינם מחוברים לכלל ישראל ולכן יש חורבן...

"שקולה שנאת חינום כנגד שלוש עבירות חמורות" – כי כששונאים מישהו, זה מוציא את הבן אדם מנשמת כלל ישראל והוא כבר לא בקטגוריה של מקבלי השפע, זה לא פשוט...

העבודה שלנו היא להיות חלק מכלל ישראל וזה העניין של תפילה בציבור.

כתוב בתורה "כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שבי" – משמע שזה לא כזה נורא אם אתה נלחם, אדרבא – אתה זוכה לרחמים ולסייעתא דשמיא כמו שכתוב "ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי".

אומר האדמו"ר מקוצק צ"ל שבפרשת בהעלותך כתוב כך: "וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעלתם בחצרות ונזכרתם לפני ה' אלקיכם ונושעתם מאיביכם" – פה זה נשמע הרבה יותר ארוך, מפרך וקשה – "וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם" – לא כתוב "ונתנו ה' אלקיך בידך".

מה כתוב? "והרעלתם בחצרות" – תתקעו בחצרות – "ונזכרתם לפני ה' אלקיכם" ורק בסוף "ונושעתם מאיביכם"...

שואל האדמו"ר מקוצק למה בפרשת בהעלותך זה כזה סיפור ארוך ואילו בפרשתנו כתוב פשוט "כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי" – לא צריך חצרות, לא צריך תקיעות, הכל בא בקלות, מה החילוק?

שאלה נוספת, הגמרא אומרת שבראש השנה הקב"ה דן את כל העולם וכולם עוברים לפניו "כבני מרון".

מה זה "כבני מרון"? כולם עוברים אחד אחד לפני הקב"ה. לא קבוצות – קבוצות, לא קהילות – קהילות ולא ערים – ערים.

הגמרא מביאה שלושה פירושים שונים למילה "כבני מרון":

פרוש ראשון: "כבני אמרנא" – כמו כבשים שעוברים להתעשר בדיר, אז הם עוברים אחד אחד עד העשירי שהוא קודש, כך כולם עוברים לפני הקב"ה בראש השנה – אחד אחד...

פרוש שני: ריש לקיש אמר כמו "מעלות בית מרון" – אומר רש"י שזה צוק צר מאוד שרק אחד יכול לעבור, אם שניים עוברים עליו אחד מהם יפול, כך כולם עוברים לפני הקב"ה בראש השנה אחד אחד כמו שב"מעלות בית מרון" יכולים לעבור אחד אחד...

פרוש שלישי: כמו "חיילות של בית דוד" – כמו חיילים של דוד המלך כשהיו מתפקדים למלחמה אחד אחד ונספרים כמה חיילים יש, ככה גם בראש השנה דנים בני אדם אחד אחד...

השאלה היא למה צריך שלושה פירושים לאותו דבר? תגיד פשוט "כולם עוברים לפני הקב"ה אחד אחד...", למה צריך לתת שלוש דוגמאות: כמו "**בני אמרנא**" – כבשים שצריכים להתעשר, כמו "**מעלות בית מרון**" שזה מקום צר ואפשר ליפול ממנו וכמו "**חיילות של בית דוד**" שמתפקדים אחד אחד...

הבנו את המסר כבר בדוגמא הראשונה, למה צריך לתת שלוש דוגמאות? מה כל כך מסובך פה? ויותר מזה, אם אתה כבר מביא דוגמא של חיילים – אז למה דווקא חיילים של בית דוד ולא חיילים של שאול המלך?

וכי כשפקדו את החיילים של שאול המלך לא ספרו אותם אחד אחד? מה מיוחד כל כך בחיילים של דוד המלך?

היום אנחנו רוצים לדבר על יסוד שאולי לא יישמע כל כך מוכר, אבל הוא יסוד מאוד מאוד חשוב!

אתם יודעים שאצל הגויים, בקרב אומות העולם, כל גוי הוא יחידה לעצמו. לגוי אחד אין שום קשר לגוי השני, לא בגוף – ברור שכולם פרודים בגוף, גם אצל עם ישראל כל יהודי הוא גוף לעצמו – אבל גם בנשמות, לכל גוי יש את הנפש שלו ואין שום קשר בין נפש של גוי אחד לנפש של גוי אחר...

מה שאין כן בעם ישראל: "וגמי כעמך וישראל גוי אחד בארץ" – מה זה "גוי אחד"? אנחנו אמנם פרודים בגוף, אבל כולנו נשמה אחת גדולה...

מה המעלה של תפילה בציבור יותר מתפילת יחיד? כשאתה מתפלל בציבור אתה אומר: "ריבוננו של עולם, תעזור לי בזכות הציבור כי אני חלק מהם, אני לא בא בזכות עצמי, אני בא בזכות הציבור, בזכות כלל ישראל..."

אם אתה חלק מהכלל – בבקשה. אבל כשאתה בא כ'יחידה נפרדת' – זו בעיה, כי בשביל היחיד השפע לא יורד, לא מקבלים שפע לבד, מקבלים שפע רק אם אתה חלק מהכלל. מה זה להיות מחובר? אם משהו הרגיש אותי או פגע בי וכתוצאה מכך אני כועס עליו ושונא אותו – מה קורה באותו רגע? כשאני שונא יהודי אני נפרד מכלל ישראל, ואם הקב"ה עכשיו מוריד שפע על עם ישראל, אני לא אקבל מהשפע הזה.

אם אתה מרגיש שאתה יותר טוב מהשני, מרגיש גאווה על החבר שלך – אתה כבר לא עם כולם כי אתה אוחד שאתה טוב יותר מאחרים... **נפרדת!**

זה קורה כשמדברים לשון הרע על משהו, כל שכן כשמדברים על קהילות, קבוצות שלמות, חסידות אחת נגד חסידות שניה, עדה אחת נגד עדה שנייה – אלו דברים שגורמים להיפרד מהכלל...

אז מה עושים? "וַיַּעֲשׂוּ כָל־מִצְוָתָהּ אֲחֵת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבָּב שְׁלָם" – זה נוסח התפילה לימים הנוראים – ראש השנה ויום הכיפורים... וכתוב בהמשך: "כָּמוֹ שִׁדְעָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁלַטְוֹן לְפָנֶיךָ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְגִבּוֹרָה בִּימֵינֶךָ. וְשָׁמַךְ נִוְרָא עַל כָּל מַה שִׁבְרָאָתָהּ. וּבְכֹן תִּתֵּן כְּבוֹד ה' לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ" – ברגע שאנחנו נהיה "אֲגָדָה אֲחֵת" – עכשיו יתחיל "תִּתֵּן כְּבוֹד ה' לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתַחוּן פִּיהַ לְמִיחִילֵיךָ, שְׁמַחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעֵינֶיךָ".

מה זו "אֲגָדָה"? אומר רבי יצחק אייזיק מקורנא בספרו "נוצר חסד", שזו קבוצה שיש בתוכה את האות ד' באמצע – דלות, שפלות וענווה, כשכל אחד אוחד:

"מי אני? במה אני טוב יותר ממך? אני בדיוק כמוך!" כל חיסרון שאני רואה אצל השני, אני מיד עושה עבודה עם עצמי, להבין שאני לא יותר טוב ממנו! ואם אני לא יותר טוב ממנו, אז למה אני לא חוטא כמוהו? כי זה שאני לא חוטא – זה לא ממני, אלו הרחמים של ה', זה הפירוש של "אֲגָדָה אֲחֵת".

אבל אם נוציא מהמילה "אֲגָדָה" את האות ד' – מה ישאר? גאווה (ג-א-ה), אומר רבי יצחק אייזיק בספרו "נוצר חסד" שזאת אומרת שאם יש קבוצה אפילו שהיא מגובשת אבל בלי ד' באמצע, זו לא "אֲגָדָה" – זו גאווה, הם מרגישים מעצמם מעל כולם...

עכשיו תבינו נפלא מה שכתוב "כִּי תִצְאָה לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶיךָ..." – מה הפירוש "כִּי תִצְאָה"? "כִּי תִצְאָה" זה לשון יחיד, אבל לא רק אחד יוצא למלחמה, אלא כל עם ישראל יוצא למלחמה, היה צריך להיות כתוב:

"כִּי תִצְאוּ לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֵיכֶם וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם".

אבל התשובה היא פשוטה, אם תהיו מאוחדים, תהיו גוף אחד, תהיו "נשמת כנסת ישראל" ואז – "וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדֶיךָ..." – תהיה סייעתא דשמיא מיוחדת, כי כשאנחנו נהיה מאוחדים, הכל יהיה כמו שצריך...

אבל "כִּי תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצָּר הַצָּר אֲתָכֶם" – פה זה לשון רבים, אם אנחנו לא מאוחדים, אלא פרודים ולא מחוברים ל"נשמת כנסת ישראל" – זה כבר מתחיל להיות לא פשוט, פה צריך "וַיִּהְיֶה עִתְּכֶם בְּחִצְרוֹת" – פה צריך תקיעות, צריך רחמי שמיים מרובים...

שימו לב, סוד ההצלחה של יהודי תלוי עד כמה הוא מחובר לכלל, עד כמה אתה מרגיש שווה לכולם. קודם כל בפנים, ואם אתה חי ומכיר את השפלות שלך – אתה מתחבר לכלל ישראל אוטומטית.

מובטח לכלל ישראל שהקב"ה לא יעזוב אותם.

מי בדרך כלל אוכל קש? היחיד... בראש השנה ידוע לכולם שלובשים בגדי חג, אבל ראש השנה זה יום הדין, ומה לובשים כשיש דין? כותב הטור כשלאומות העולם יש דין – הם לובשים שחורים, לא מכבסים בגדים ולא מסתפרים...

ואילו עם ישראל בראש השנה לובשים בגדי חג, מסתפרים ואוכלים מאכלי חג. למה? כי הם בטוחים שיהיו זכאים בדין.

שואל הסבא מקלם זצ"ל שאם אנחנו בטוחים שנצא זכאים בדין, אז למה ראש השנה הוא יום מיוחד? כך גם כתוב בתפילות "מי לא יִרְאָה מִיּוֹם הַנּוֹרָא...", "וְיִאֱמָרוּ הַיָּהּ יוֹם הַדִּין לְפָקֵד עַל צְבָא מְרוֹם בְּדִין" – ראש השנה זה יום מיוחד, כמו שכתוב "אֲדָ-וַיְיָ שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְיָ אֱתִי". כולם רועדים...

מצד אחד אתה לובש בגדי חג, מסתפר, אוכל מאכלים חגיגיים, אתה בשמחה כי אתה בטוח שתצא זכאי. מצד שני מדוע אתה מפחד? התשובה היא כי אנחנו בטוחים שכלל ישראל יצאו זכאים. "נשמת כנסת ישראל" בוודאי תצא זכאית בדין. אם כן אז מה הפחד? הפחד הוא על עצמי – האם אני חלק מכלל ישראל? האם אני באמת מחובר לנשמה הגדולה הנקראת "נשמת כנסת ישראל" או לא? האם אני אוחד שאני יותר טוב מהאחר ויותר צדיק ממנו או שווה לו? משהו שאל אותי: "הרב, מותר לדבר על שונאי ורודפי הדת? האם מותר לשנוא אותם?"

אומר רבי יצחק אייזיק מקורנא זצ"ל בספרו "נוצר חסד" שאפילו על רשעים גמורים אסור לדבר! אסור לשנוא אותם! הם אנוסים, לא חינוכו אותם... אם הייתי גדל היכן שהוא גדל והייתי הבן של אותו אבא, הייתי פי אלף יותר גרוע ממנו... אם ה' לא היה מרחם עליי ומזכה אותי להיוולד במשפחה שכיוונה אותי לכיוון חיובי, אני אומר לכם שעם ישראל היה סובל ממני...

תשמעו חידוש, כתוב "הֲלוֹא מִשְׁנֵאֵיךָ ה' אֲשָׁנָא" – "מִשְׁנֵאֵיךָ" אלו המידות הרעות שלי... כי אם אני אשנא יהודי אחר אפילו שהוא רשע – מה שקורה זה שאני נפרד, אני מפסיד! לא הוא! אני! ובנוסף אני גם מעורר עליי קטרוג ועל כל עם ישראל, וזה מעורר צער גדול לשכינה, כך כתוב בספר "נוצר חסד" על מסכת אבות בפרק טו עמוד קסט, תראו שם...

מטרת השיעור היא לא שהנשים 'תשפצנה' את הבעלים או שהבעלים 'ישפצו' את הנשים. הכל זו עבודה עצמית! תרגישו שאתם לא יותר טובים מהבן זוג, אתם בדיוק כמוהו!

יש כאן יסוד מבהיל, לא להרגיש שאתה יותר טוב מיהודי אחר, מהקטן ביותר ועד הגדול ביותר – ואם אתה רואה אצלך דברים מיוחדים – אלו רחמי ה' ולא כי אתה יותר טוב ממנו.

כשמגיעה בת ישראל קדושה וטהורה לסמינר, אמא שלה צנועה, אבא שלה קובע עיתים לתורה, משפחה מכובדת, באמת הכל טוב. מגיעים למנהל הסמינר, הוא שומע את שם המשפחה או רואה את צבע העור שלהם ואומר: "כך, מה? רוצים להתקבל? מצטערים, זה לא הסגנון...", למה לא הסגנון? מה הבעיה? בגלל שהיא לא שייכת לקהילה שלך? לצבע העור שלך? למה? איפה האחדות? אני לא אומר שצריך לקבל ילדים לא טובים – אבל אם כבר הגיעו אליך ורוצים להתקבל – תחקור, תבדוק, תראה על מה מדובר! הזכות שלנו בראש השנה ביום הדין, זה רק אם אנחנו מחוברים לכלל ישראל, אבל אם נגיד: "אותך אני לא מקבל! אותך אני לא רוצה!" אנחנו לא מחוברים בכלל!

אבל לא צריך לרטון, אלא תפקידנו לעשות עבודה עם עצמנו, דבר ראשון – בבית. כשאישה שומעת את השיעור והולכת הביתה ואומרת לבעלה: "אתה רואה, אתה לא מאוחד עם המשפחה שלי, תהיה באחדות. אתה לא מחובר לנשמת כנסת ישראל..." היא גורמת למחלוקות בבית...

מטרת השיעור היא לא שהנשים 'תשפצנה' את הבעלים או שהבעלים 'ישפצו' את הנשים. הכל זו עבודה עצמית! תרגישו שאתם לא יותר טובים מהבן זוג, אתם בדיוק כמוהו!

זה שאת נהנית מספר תורני, ושאת אוהבת להתפלל בכותל ולעשות חסד והוא אומר: "מספיק עם החסדים שלך! את כל היום רק נותנת, די! נמאס לי מהחברות שלך!"

"מה אכפת לך מה אני עושה? אתה בכלל ישן כשאני עם החברות שלי..."

–"לא, זה מפריע לי!"

והיא מסתכלת עליו ואומרת: "איזה בעל חומרי, איזה גשמי..."

היא צריכה להבין דבר אחד: "ה' מראה לי כי מצד האמת שלי אני בדיוק כמוהו! ואם ה' לא היה מרחם עליי – גם אני לא הייתי רוצה להסתכל על אף אחד בעולם, וזה שיש לי רצון לנתינה, לחסד ולהשפעה זה גילוי שכינה, זה אבא שמזכה אותי..."

אבל אם את מסתובבת בבית ואומרת: "אני צדיקה ובעלי גולם..." – זו התנשאות. זה מוציא אותה מהכלל והיא מפסידה את חייה, חבל...

זו העבודה שלנו – להתאחד.

לכן אלול זה ראשי תיבות: **"אָנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי"**.

אבל יש לחודש אלול עוד ראשי תיבות: **"אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנַחֵם לְאָבִיוֹנִים"**.

אתה רוצה שה' יהיה איתך, שיהיה "אָנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי"? זה יקרה רק אם "אִישׁ לְרֵעֵהוּ". כשאתה תהיה מחובר עם הכלל...

אבל אם תהיה נפרד מכולם, אז **"דוֹדֵי לֹא לִי"**... "דוֹדֵי" מביא את השפע לכלל ישראל, ואם אין לך את החשיבה של "אִישׁ לְרֵעֵהוּ" – אתה מפסיד הכל... כמה זה כואב!

מישהו שאל אותי השבוע: "הרב, אפשר להביא אליך זוג חילוניים לייעוץ?" עניתי לו: "אני לא מבין את השאלה... מה ההבדל בין זוג דתי לחילוני? הם לא יהודים? להיפך! הם זקוקים יותר לעזרה, הם יותר מסכנים, צריך יותר להתמסר אליהם..." ,למה יש כאלו שאלות בכלל?

כשאתה נמצא בעבודה והבוס עוקץ ויורד

עליך –

פה העבודה שלך, תיזהר!

אם אתה תתחיל להקפיד ולשנוא אותו – אתה **תפסיד**, כי אתה יוצא מכלל ישראל, אתה הראשון שתאכל קש...

רבותיי, צריכים לזכור שכל הימים הנוראים בנויים קודם כל על אחדותנו, מי שיסתכל בסידורים יראה שלפני תפילת שחרית כתוב בשם האר"י ז"ל לומר:

"הַרְבֵּי מְקַבֵּל עָלֵי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ, וְהִרְבֵּי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאוּדִי, וְהִרְבֵּי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ מְלָכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא".

מה הקשר בין תפילת שחרית למצוות "וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ"?

מילא אם אתה עוזר לאישתך או לשכנים ועושה חסד, אני אבין אם תאמר: **"הַרְבֵּי מְקַבֵּל עָלֵי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ"**, אבל עכשיו אתה הולך להתפלל שחרית, מה הקשר לקבל עליך מצוות עשה של "וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ"? התשובה פשוטה – להתפלל זה לקבל את השפע מה', אם לא תקבל עליך "וְאֶהְבֵּת" – להרגיש שאתה כמוהו, איך תקבל את השפע? אתה לא תהיה מקושר לנשמת כנסת ישראל, אתה לא יכול לגשת לתפילה בלי לומר את המשפט הזה. עכשיו נבין נפלא מה זה שבראש השנה כולם עוברים לפני הקב"ה "כבני מרון"... אומרת הגמרא שלושה פירושים: פירוש ראשון – "כבני אמרנא", כמו כבשים, פירוש שני – "מעלות בית מרון" – זהו מקום צר... פירוש שלישי – כמו "חיילות בית דוד". לדוד המלך היו ניצחונות אדירים במלחמותיו, בפרק י"ח הוא אומר: **"אֶרְדּוּף אוֹיְבֵי וְאֶשְׁיֵגם וְלֹא אָשׁוּב עַד פְּלוֹתָם. אֶמְחָצֵם וְלֹא יָכְלוּ קוֹם, וְפָלוּ תַחַת רַגְלִי"**. אתם יודעים, לפני שהחיילים יוצאים לקרב אז המפקד מקיים איתם שיחת מוטיבציה. תתארו לכם איך היו שיחות התדרוך של דוד המלך לפני שיצא לקרב – האם הוא היה אוסף את כל החיילים ואומר להם: "חבר'ה, אתם תותחנים! אנחנו נאכל אותם בלי מלח, הם קטנים עלינו... אתם החיילים מספר אחד בעולם. מי יכול עליכם בכלל?" ככה? זה מה שהוא אמר לחייליו? "אתם מעל כולם"...

לא! לדוד המלך היה מסר אחר לגמרי...

בפרק כ"ב בתהילים הוא כותב: **"וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם"**.

בפרק ע"ג בתהילים הוא כותב: **"וְאָנִי בַעַר וְלֹא אֶדְעֶה בְּהִמּוֹת הַיְיָ עִמָּךְ"**.

בפרק ק"ב הוא כותב: **"תִּפְלֵה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף וְלַפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ"**, "תְּנַנְנֵי ה' כִּי אֶמְלֵל אֲנִי, רַפְּאֵנִי ה' כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי".

בפרק קי"ט הוא כותב: **"תִּעֲיִתִי כְּשֵׁה אֲבָד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ"**.

"אני אומלל, אני חסר אונים בלעדיך..." – דוד המלך אמר לחיילים:

"אחים יקרים, אנחנו עומדים לפני מלחמה. דעו לכם, לנו אין יכולות, לנו אין את הכוח הדרוש, אנחנו חסרי אונים... אנחנו נצליח רק אם נהיה מאוחדים ונצעק לה' שהוא יושיע אותנו!" הייתה אחדות אדירה בקרב חיילות דוד, הייתה אחדות של שפלות, אחדות שכולנו חסרי אונים מול אבא – **יש לנו אבא אחד!**

"אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים"

החיילים היו יוצאים מחוזקים. לא כי "אנחנו נראה להם!" לא!!! הפוך – **"אֶלֶּה בְּרַכְּבֶךָ וְאֶלֶּה בְּסוּסֵיךָ וְאֶנְחֲנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר"**. לנו יש את בורא עולם, ככה היו החיילים של בית דוד...

כולם בראש השנה יעברו לפני הקב"ה ומה יבדקו שם? האם היית כמו "חיילות של בית דוד" – האם היית מאוחד עם הכלל. האם הרגשת שווה לכולם מתוך הכרת שפלות, כמו חייליו של דוד המלך. דווקא דוד! כי אצל דוד המלך היה מסר של שפלות וענווה, לא לבוא מתוך התרברבות, לא לבוא מתוך התנשאות...

אדרבא, לבוא מתוך הכנעה וגם כשאתם עושים את הדברים הכי טובים אצלכם בבית – את העוגות הכי טעימות, את הבישולים הכי טעימים, הרצפה שלכם הכי נקיה, תזכרו שזה לא שלכם... תזכרו את הימים שלא רצית לעשות כלום, לא בא לך. שם תוכל לראות מי אתה – "אני מציאות של עצלות, אני מציאות של כבדות שלא רוצה לעשות כלום, אז איך עכשיו קמתי כמו פנתר ושטפתי את הבית? אלו הרחמים של אבא..."

תראו כמה זה מתוק ונפלא כשיש לנו מסר כזה, אבל הקב"ה רוצה לראות מעשים ולא רק דיבורים, והמעשים בעיקר הם כל אחד בביתו – הכנעה, אחדות, בעל לא יעיר לאשתו, לא יבזה אותה אפילו בליבו. אישה לא תרד על בעלה, לא תעיר לו. גם כשאנחנו פונים לזולת או לבן זוג – יש שתי דרכים לפנות אליו:

דרך ראשונה: כמו מפקד משטרת – "קום! קום עכשיו!"

"עכשיו! תעשה את זה עכשיו!" כך מפקד בצבא מדבר...

דרך שנייה: "בעלי היקר, אני מאוד אעריך אם בעוד 5 דקות תוכל לתת לי יד, רק

אם אתה מסכים, ואם לא – ה' יעזור לי. אני בכל מקרה מעריכה אותך..." אני אומר לכם בהתחלה הוא יהיה בהלם. אחר כך הוא ישתוק כמה דקות ולאט לאט יקלוט שאישתו עובדת על עצמה, וזה ישפיע עליו, ואז הגברת תראה שזה עובד כשמדברים יפה, כי הוא מקבל את מה שהיא אומרת, ואז זה יהיה משתלם וכדאי גם לגבר וגם לאישה. אבל לצערנו הגדול אנחנו לא עובדים על המידות.

"אתם יודעים מה ההבדל כשאומרים "יש לה לב זהב" לבין "היא עובדת על המידות"? בדרך כלל כשמפרגנים לכולה אומרים: "יש לה לב זהב, היא מדהימה, היא מיוחדת...", לא תשמע שאומרים: "היא עובדת על המידות..."

מה ההבדל? "לב זהב" זאת אומרת היא נותנת, מעניקה, מפרגנת, אוהבת לבשל, תיתן לך את הנשמה... **אבל בתנאי** – כל עוד לא פגעת בה, כל עוד זה לא התנגש עם הכבוד שלה, כל עוד זה לא נגד האינטרס שלה.

מה יקרה אם הבעל יפלוט מילה לא במקום לאישתו?

"מה??? חפש אותי, לך... להתראות". להיכן ה'לב זהב' נעלם? איפה הוא???

פה לא צריך לב טוב, פה צריך עבודה על המידות: "זה לא הוא, זה ה' קורא לי..."

עבודת המידות זה המסר שצריך להכניס לעם ישראל.

יום אחד, הייתי עם חבר בכותל ובציון של ר' אשר, וכשרצינו לחזור הביתה בשעה 12 בלילה, נהיה לנו פנצ'ר בגלגל. עצרנו את האוטו בצד, זה כביש ראשי, משאיות עוברות לידנו במהירות 120 קמ"ש... אנחנו מנסים לעצור מישוה לעזרה כי לחבר שלי היה רק גלגל להחלפה, לא היה לו ג'ק... השעה כבר 12 וחצי ואנחנו מסמנים עם האצבע לאנשים לעצור, אבל אף אחד לא עוצר. התחלתי לחשוב שאולי נישן שם כל הלילה... מה יהיה? פתאום קלטנו ש-30 מטר מאיתנו עומדת מכונית בצד הדרך, ופתאום ה' נתן לנו את הרעיון לשאול אותו אולי יש לו ג'ק... חבר שלי ניגש למכונת, ישב שם נהג ערבי... חבר שלי שאל אותו: "סלח לי, נתקענו עם פנצ'ר. יש לך במקרה ג'ק? כן. יש לי ג'ק חדש, למה לא? אני אביא לך..." הערבי ענה. הוא יצא מהרכב, הוציא את הג'ק ואמר: "בוא, אני אעזור לך..." הם החליפו את הגלגל, וחבר שלי אומר לערבי: "תודה רבה, איזה חסד, איזה יופי, ממש עזרת לנו..." הערבי עונה לו: "תגיד לי, אתה נורמלי? אתה אומר לי 'תודה רבה'? מה, אתה לא קולט שזה מאללה? זה לא אני, זה אללה. לא שמת לב שאני פה כבר חצי שעה? אני מחכה לחבר שלי שמאחר ובגלל זה אני מחכה פה, וכל זה מאללה שאני אשאר ואעזור לך..." חבר שלי נכנס לאוטו ואמר לי: "תשמע, הבן אדם חי 'הבעל שם טוב'. ערבי עם אמונה - זה לא אני, זה אללה... הופה, יפה אה?" אני לא יכולתי לשתוק, בשעה 1 בלילה הרמתי טלפון רב ושאלתי: "כבוד הרב, איך יכול להיות שערבי חי 'הבעל שם טוב'? הנה, הוא לא שמע שיעורים, לא דיסקים, לא כלום, והוא אומר 'זה לא אני, זה אללה'..."

הרב אמר לי: "זו אמונה? לזה אתה קורא אמונה? כשאתה נותן חיבוק למישהו, כשאתה מפרגן לו והוא אומר: 'זה לא אני, זה ה'...', זה עוד לא מראה שיש לו אמונה..."

הייתי רוצה לראות שהחבר שלי היה אומר לערבי: "אללה יאללה, גמרת? עוף, עוף מפה, תודה ולהתראות..."

מה הערבי היה עושה? הוא היה מוציא סכין ולא אומר "זה לא אני, זה אללה...", אלא הוא היה אומר "אללה הוא אכבר..."

להגיד "זה לא אני, זה ה'..." כשמפרגנים לי - זה עדיין לא מראה על אמונה.

אמונה זה כשמישהו 'לכנס' בך, יורד עליך, קורע אותך ואתה שותק: "אבא, זה לא הוא, זה אתה קורא לי. תרחם עליי שאני אשתוק, שאני לא אקפיד עליו..."

וכל זה בשביל שאתחבר לכלל ישראל, שאקבל את השפע בזכות כלל ישראל - זו אחדות! תנסה לגעת בכבוד הערבי שלו ותראה מה הוא יעשה... הוא ישתגע! זו לא אמונה ולא "הבעל שם טוב".

"דרך הבעל שם טוב" זו עבודה,

חה מה שאנחנו צריכים לראש השנה: אחדות.

יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו לאחדות אמיתית.

אמן כן יהי רצון.

נהנתם? רוצים לשמוע עוד ???

האזינו לקו "דרך הבעש"ט" ותוכלו לשמוע שיעורים נוספים

ונפלאים !!! חייגו (מספר חדש!) 0799-221-222

(*לשיעור הנ"ל הקישו: 10235 ודלגו במקש 8 לפרשת "כי תצא")

נסמל: נקי! האלקת נקיון לאגרי שיפוז ביורה / אגרי מדינת / ארצות כ"א / 052-7163882

שיעורי 'דרך הבעש"ט' בטלפון

0799-221-222

שלוחת השיעורים לחודש אלול 41

לבחורים בנושא הקו של השיעורים: 058-313-9000

קייטרינג מעדני מלכות

ארגון והזמנת שבתות חתן ברית מצוה בריחות.

052-7617917

בכשרות כד"ץ אלקי

050-3739010

לתרומות להדפסת העלון השבועי

מקדש להצלחה וכל השועות אפרת בת דינה

העלון מוקדש להצלחה וכל השועות: שי בן רחל וב"ב, משה כהן שלומי הי"ו, אברהם בן ויקטוריה, אסתר בת צביה משה הרשמן הי"ו, עזר בן עליוה, נתנאל שמעון בן דליה, משה נורמיר הי"ו, משה מנשה הי"ו, משה פרג'ון הי"ו, משה כהן הי"ו, משה רוזה הי"ו, רונו בן לונה, סמי בן שושנה, חיה זהבה בת שושנה, אמונה אמאן בת שמעון ולאה, אילון מנחם בן טובה. **ולהצלחת עם ישראל והגאולה השלמה, אמן.**

זרע של קיימא: שונטל בן שושיה, שלי בת רוביידה, חניית זמירה בת חמדה אפרת, רחל שרה בת ברכה, לרפואת: משה בן אסתרניה, דובי בן לוטי, הרב יאשיהו בן זרי הי"ו, ר' חיים אבישלום בן בלנקה הי"ו, רבקה בת אסתר, רחל בת שרה.

זיווג הגון ומבורך במהרה: מוריה בת פינה, סער בן זהבה, עידית בת ליאורה, חיה זהבה בת שושנה, אילנית בת שושנה מהין. לעילוי נשמת: יצחק בן רחל, יעקב בן חנה אניה, הרב אשר פריינד בן אריה מרדכי, משה בן ויקטוריה, שלמה בן עמרם, שלום בן חנה, ציון בן בוליסה, פרידה בת מסעודה, ויקטוריה בת פרידה, שושנה בת פרידה, ליאורה בת פרידה, שגית בת בלה, סלים בן סלחה, אברהם בן שמחה, שמחה בת נעימה, יחזקאל בן חיים וכוכהב. רבי ציון בן רבי שושן, אתי אשמט בת רחמיים. ת.נ.צ.ב.ה.

להקדשות: 050-3739010

גמ"ח כלי עבודה

מ"ח ארצות כ"א אבוקה

פ"שון מברכת א"מ"פ"ק

וכ"פ אפרטיק:

0547748720

אזור קני דרך